

er en realitet, og derfor skal vi naturligvis ratificere Nicetraktaten.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil godt spørge fru Susanne Clemensen, om hun ikke godt vil forklare sig lidt mere konkret. Hendes argumenter er, at »det er jo klokkeklart«, »det kan alle se« og lignende bemærkninger, men det er jo ikke egentlige argumenter.

Fru Susanne Clemensen er vel enig med mig i, at den gældende traktat, Amsterdamtraktaten, sagtens kan rumme en udvidelse på fem lande. Man behøver ingen som helst traktatændringer, så man kan bare gå i gang.

Foreløbig er der ingen udsigt til, at der optages mere end fem lande, og så kommer de store lande og siger: Nu vil vi have noget mere magt på de små landes bekostning og på Folketingets bekostning. Så siger fru Susanne Clemensen:

Det må I da gerne få, det vil vi da gerne gå med til, også selv om det skulle vise sig bagefter, at der slet ikke kommer mere end fem lande ind, og det hele var unødvendigt. De store lande skal da endelig have noget mere magt, det synes vi er helt fint.

Men det hænger jo slet ikke sammen, og derfor vil jeg godt bede om en lidt mere indholdsrig forklaring på, hvorfor der skal være dette hastværk, og hvorfor man skal aflevere Folketingets rettigheder til de store lande helt gratis og uden sikkerhed for, at det, man påstår skulle være forudsætningen, nogen sinde bliver opfyldt.

(Kort bemærkning).

Susanne Clemensen (CD):

Jeg gør mig ikke nogen forhåbninger om, at Enhedslisten og CD skal kunne blive enige om, hvad der er realiteterne i denne sag, men i CD fastholder vi altså, at realiteterne er, at hvis vi ikke får ratificeret Nicetraktaten, får vi heller ikke udvidelsesforhandlingerne på plads og dermed optaget de øst- og centraleuropæiske lande.

Jeg er meget uenig med hr. Keld Albrechtsen i, at det kun er fem lande, der ser ud til at blive optaget. Vi håber og tror, at hvis vi rigtig lægger os i selen i Danmark og i de andre EU-lande, kan vi få en udvidelse her i første omgang gerne med op til 10 lande. Det er i hvert fald det, vi satser på, og som vi også har hørt, at udenrigsministeren satser på.

Det er jo netop også, fordi vi får mange små og mellemstore lande ind i EU, at det er natur-

ligt at se på magtbalancen i Rådet, der ændrer sig. Det er klart, at de store lande naturligvis ikke bare kan godskrive, at mange små lande får meget mere indflydelse end i dag. I dag har de små lande faktisk ret stor indflydelse i forhold til de store.

Formanden:

Så går vi videre i ordførerrækken. Det ser ud til at være hr. Keld Albrechtsen.

Keld Albrechtsen (EL):

Hvad angår ændringsforslaget om at udsætte Nicetraktaten, indtil det viser sig, om der rent faktisk bliver optaget mere end fem lande, må jeg konstatere, at den socialdemokratiske ordfører ikke vil diskutere problemet. Det forstår jeg godt.

For debatten, som vi lige har oplevet den med fru Susanne Clemensen, illustrerede jo med al tydelighed, at flertallet simpelt hen ikke er i stand til at forklare, hvorfor det skulle være nødvendigt at sætte Nicetraktaten i kraft på nuværende tidspunkt, hvor vi ikke ved, om der nogen sinde bliver optaget mere end fem ansøgerlande. Det lykkedes ikke fru Susanne Clemensen at forklare det.

Der var ingen andre af flertallets ordførere, som ønskede at bidrage til forklaringen, og situationen er den ganske enkle, at flertallet simpelt hen ikke kan besvare spørgsmålet.

Fru Susanne Clemensen håbede og troede. Det var hendes hovedargument. Hun håbede og troede.

Jeg synes, det har været trist at opleve også i forbindelse med udvalgsarbejdet, at flertallet i Folketinget i den her sag faktisk har vist en fuldstændig manglende interesse for de mange og dybt alvorlige problemer, som knytter sig til den stribe af indviklede traktatbestemmelser, som man her vil sætte i kraft for den danske befolknings vedkommende uden at spørge befolkningen.

Så kunne man da i det mindste tage sig den nødvendige tid. Når man nu vil køre det her hen over hovedet på befolkningen uden en folkeafstemning, så kunne man da i det mindste forlange, at flertallet her i Folketinget ville tage de problemer alvorligt, der rent faktisk er i hver eneste af artiklerne i denne dybt komplicerede traktat.

Men jeg kan se, når jeg kigger ud over ordførerne, at heller ikke min påpegning af problemet her i og for sig interesserer ordførerne en bønne.